

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 307/2012
16.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući o zahtevu koji je podnela Direkcija za vodne puteve, kao pravni sledbenik Direkcije za unutrašnje plovne puteve "Plovput", za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 16 U 29169/10 od 08.05.2012. godine, uz učešće protivne stranke LJ.B. iz B., čiji je punomoćnik Ž.B., advokat iz B., u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA i UKIDA presuda Upravnog suda 16 U 29169/10 od 08.05.2012. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu prvom dispozitiva uvažena je tužba tužilje LJ.B. iz B. i poništeno rešenje Direkcije za unutrašnje plovne puteve "Plovput" u Beogradu broj 263/9-3 od 11.10.2010. godine i predmet vraćen nadležnom organu na ponovno odlučivanje. Poništenim rešenjem od 11.10.2010. godine stavom prvim dispozitiva utvrđeno je da tužilji državnim službeniku u zvanju saradnik koja je radila na poslovima radnog mesta šefa Odseka za zajedničke poslove utvrđenog pod rednim brojem 77 Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Direkciji za unutrašnje plovne puteve "Plovput" broj 17/3-5 od 20.12.2007. godine, prestaje radni odnos u Direkciji za unutrašnje plovne puteve "Plovput" dana 11.10.2010. godine, stavom drugim dispozitiva istog rešenja odlučeno je da po prestanku radnog odnosa tužilja ostvaruje pravo na otpremninu za svaku navršenu godinu u radnom odnosu u visini od 1/3 njene plate s tim da se pod tom platom smatra njena prosečna mesečna plata koja joj je isplaćena za poslednja tri meseca koja prethode mesecu u kome je doneto rešenje o neraspoređivanju, a stavom trećim dispozitiva konstatovano je da tužilja ima pravo na naknadu za slučaj nezaposlenosti kod Nacionalne službe za zapošljavanje u skladu sa zakonom i stavom četvrtim dispozitiva istog rešenja da je rešenje konačno. Stavom drugim dispozitiva pobijane presude obavezuje se tuženi organ da tužilji naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 8.870,00 dinara u roku od 15 dana od dana prijema presude.

U zahtevu za preispitivanje sudske odluke podnosilac osporava zakonitost pobijane presude zbog povrede pravila postupka i povrede zakona. Navodi da je Upravni sud tužbu tužilje na rešenje Direkcije o prestanku radnog odnosa uputio na odgovor Žalbenoj komisiji Vlade Republike Srbije a ne tuženom kako to nalaže član 30. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, zbog čega donosilac rešenja nije mogao da se izjasni o navodima tužbe u upravnom sporu. Smatra da je stav suda da se osporeno rešenje nije moglo doneti pre konačnosti i izvršnosti rešenja o neraspoređivanju suprotan članu 133. stav 5. Zakona o državnim službenicima kao i članu 131. stav 1. tačka 3. istog zakona Kako žalba na rešenje o neraspoređivanju ne odlaže njegovo izvršenje, tužilja je postala neraspoređena dana 10.08.2010. godine, što znači da je odluka o neraspoređivanju bila izvršna ali nije bila konačna jer se vodio postupak pred Žalbenom komisijom Vlade Republike Srbije sve do 01.novembra 2011. godine kada je rešenjem broj 112-01-860/2011-01 odbijena žalba tužilje kao neosnovana. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud, uzimajući u obzir rešenje Žalbene komisije od 01.11.2011. godine, kojim je odbijena žalba tužilje na rešenje o neraspoređivanju, uvaži zahtev i ukine pobijanu presudu.

U odgovoru na zahtev protivna stranka navodi da smatra da je pobijana presuda u svemu pravilna i na zakonu zasnovana i predlaže da sud zahtev odbije kao neosnovan.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Pobijanom presudom uvažena je tužba LJ.B. iz B. i poništeno rešenje Direkcije za unutrašnje plovne puteve "Plovput" u Beogradu broj 263/9 od 11.10.2010. godine kojim je tužilji prestao radni odnos u navedenoj Direkciji dana 11.10.2010. godine. Prema obrazloženju pobijane presude osporenim rešenjem je povređen zakon na štetu tužilje jer je tuženi organ pogrešno primenio član 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima. Ovo iz razloga što je rešenjem Žalbene komisije Vlade Republike Srbije broj 112-01-00434/2010-01 od 01.10.2010. godine poništeno rešenje Direkcije za unutrašnje plovne puteve "Plovput" broj 263/9 od 06.07.2010. godine, kojim je utvrđeno da je tužilja postala neraspoređena dana 10.08.2010. godine. S obzirom da se rešenje o prestanku radnog odnosa tužilji po sili zakona ne može doneti pre konačnosti i izvršnosti rešenja o utvrđivanju datuma od

kada je tužilja postala neraspoređena, od koga se računa rok za prestanak radnog odnosa po sili zakona po ovom osnovu, a tužilja je pružila dokaz da je rešenje o neraspoređivanju poništeno rešenjem Žalbene komisije od 01.10.2010. godine, Upravni sud je zaključio da nisu ispunjeni uslovi za donošenje osporenog rešenja o prestanku radnog odnosa tužilji iz člana 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani navodi zahteva kojima se ukazuje da je pobijana presuda doneta uz povredu člana 30. stav 1. u vezi člana 12. Zakona o upravnim sporovima. Iz pobijane presude i dostavljenih spisa predmeta Upravnog suda 16 U 29169/10, vidi se da je u ovom predmetu upravni spor vođen po tužbi tužilje LJ.B. iz B. podnetoj protiv rešenja Direkcije za unutrašnje plovne puteve "Plovput" iz Beograda, broj 263/9-3 od 11.10.2010. godine. Podneskom 16 U 29169/10 od 12.01.2011. godine, Upravni sud je, pozivajući se na odredbu člana 30. Zakona o upravnim sporovima, navedenu tužbu dostavio na odgovor Žalbenoj komisiji Vlade Republike Srbije, koja je postupajući po nalogu suda podneskom od 25.01.2011. godine dostavila traženi odgovor koji je i naveden u obrazloženju pobijane presude. Takođe se iz dostavljenih spisa vidi da Upravni sud u navedenom predmetu tužbu nije dostavio na odgovor tuženoj Direkciji za unutrašnje plovne puteve "Plovput", niti su od tuženog traženi spisi koji se odnose na predmet ovog upravnog spora, a to je prestanak radnog odnosa tužilje.

Odredbom člana 12. Zakona o upravnim sporovima je propisano da tuženi organ u upravnom sporu jeste organ čiji se upravni akt osporava, odnosno organ koji po zahtevu, odnosno po žalbi stranke nije doneo upravni akt. Odredbom člana 30. stav 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je, između ostalog, da će sud ako tužbu ne odbaci, jedan primerak tužbe sa priložima dostaviti na odgovor tuženom i zainteresovanim licima ako ih ima. Stavom 3. istog člana zakona je propisano da je tuženi dužan da u ostavljenom roku dostavi sudu sve spise koji se odnose na predmet upravnog spora i izjasni se o navodima tužbe, a ako tuženi i posle drugog zahteva ne dostavi spise predmeta u roku od osam dana ili ako izjavi da ih ne može dostaviti, sud može rešiti spor i bez spisa, pri čemu će sam utvrditi činjenično stanje na raspravi.

Polazeći od navedene zakonske odredbe i iznetog stanja spisa Upravnog suda 16 U 29169/10, Vrhovni kasacioni sud nalazi da nedostavljanje tužbe na odgovor, koje je imalo za posledicu da tuženi nije dostavio odgovor na tužbu niti su dostavljeni spisi koji se na predmet ovog upravnog spora odnose, predstavlja nedostatak koji je mogao sprečiti da se sporna upravna stvar iscrpno pretrese i oceni i omogući tuženom organu učešće u ovom upravnom sporu, zbog čega je učinjena povreda pravila postupka iz člana 30. Zakona o upravnim sporovima od bitnog uticaja na pravilno rešenje ove upravne stvari. Ovo naročito što je podnosilac zahteva u zahtevu za preispitivanje pobijane presude ukazao i u prilogu dostavio rešenje Žalbene komisije Vlade Republike Srbije broj 112-01-860/2011-01 od 01. novembra 2011. godine, kojim je odbijena žalba LJ.B. izjavljena protiv rešenja Direkcije za vodne puteve broj 53/12 od 03.08.2011. godine koje je doneto u ponovnom postupku, a kojim je konačno utvrđeno da je tužilja postala neraspoređena počev od 10.08.2010. godine. Osim toga, navedeno rešenje Žalbene komisije od 01.11.2011. godine se nalazi i u spisima predmeta Upravnog suda U br. 29169/10 dostavljeno uz podnesak punomoćnika tužilje dana 09.01.2012. godine, ali se sud o ovom dokazu nije izjasnio, što pobijanu presudu dovodi u suprotnost sa dokazima koji se nalaze u spisima predmeta u pogledu zaključka datog u obrazloženju te presude da ne postoji osnov za donošenje rešenja o prestanku radnog odnosa po sili zakona iz člana 131. stav 1. tačka 3. Zakona o državnim službenicima, jer nema rešenja o utvrđivanju datuma od kada je tužilja postala neraspoređena.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ukinuo pobijanu presudu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da izvede sve procesne radnje i da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 16.11.2012. godine, Uzp 307/2012

Zapisničar,

Radojka Marinković, s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković, s.r.